

Andrei Vulpescu

**Bărbații inteligenți n-au
nevoie de amante**

**Bookzone
BUCUREȘTI, 2019**

I. BABY, AȘ VREA SĂ TE...

Vreau să plonjez în sufletul tău

Sunt un tip normal. Genul de tip care nu are prea mari șanse să-ți bântuie gândurile erotice sau proiecțiile. Sunt opusul lui Făt-Frumos și, sincer, mă bucur, pentru că ieri, când m-am întâlnit cu el în cartier, era supărat foc. Mi-a zis că s-a săturat să fie păcălit de tot felul de Cenușărese și că își dorește să iubească și el, în sfârșit, un suflet curat. „Join the club“, i-am zis și l-am lăsat să-și savureze băutura. Sunt convins că s-a trezit cu o durere crâncenă de cap. Cunosc, am fost și eu pe acolo.

Sunt un băiat educat, fairplay, un băiat care acceptă măștile doar în jocurile sexuale... Însă sunt un tip care e puțin revoltat din cauza prietenelor tale. Ei, cum care prietene? Lasă că știi tu la cine mă refer. Doar n-ai atât de multe! Păi, hai să-ți spun... Până la vârsta asta, prietenele tale mi-au tot spus cum ar trebui să fiu. Una mi-a recomandat șarmul lui Humphrey Bogart – complicată sarcină. Ar fi trebuit să am păr, acea privire de șmecheraș de Manhattan și să fumez mult. Or, eu nu am păr, am cearcăne, stau în București și am renunțat la fumat.

Altă prietenă de-a ta mi-a recomandat abordarea de dandy a lui Clark Gable. Iar nasol, pentru că nu mi-aș da nici mort cu gel în cap... Ca să nu mai spun

că nici ea nu aducea cu Vivien Leigh, așa că am refuzat să valsez cu ea pe aripile vântului. Una, ceva mai îndrăzneță și dornică de adrenalină, mi-a recomandat stilul lui Tom Cruise din „Misiune Imposibilă”. Da, voia să fac parkour printre rafturile de la supermarket și bunjee jumping în copacii din fața blocului. Hm, eu? Care am chef să merg liniștit printre rafturi? Sărăcuța, își dorea prea multe. Eu aș fi preferat să mai renunțe puțin la blocajele sexuale care o îndepărtau din start de ghișeul cu pretenții. Ea însăși era o Misiune Imposibilă, așa că nu a avut sens să mă chinui.

Alta m-ar fi văzut un soi de Brad Pitt în „Meet Joe Black”. I-am tăiat-o brusc, deja visa prea tare. Cmon... sunt eu, femeie, ești dusă? Ești sigură că nu vrei ceva de la farmacie? M-au obosit tare prietenele astea ale tale. Am purtat la haine care m-au strâns, pantaloni care îmi intrau în cur sau îmi torturau piersicile de nu-ți poți imagina. Niciuna nu voia să mă vadă pe mine, băiatul ăla fairplay, imperfect, dar care-și dorește să plonjeze fără coardă în sufletul unei femei.

Niciuna, toate voiau ba să fiu Tom Cruise, ba Vin Diesel – mai ales în pat. Dap, voiau să fiu armăsarul total. Uneori mi-a ieșit, alteori, nu. Așa e în viață. Nu ai cum să le satisfaci pe toate. Poți însă să le faci se simtă ca și când ar fi iubitele tale, chiar dacă a două oară nu le mai vezi.

Și totuși, niciuna nu părea să-și dorească să mă cunoască. Ba, mai mult, majoritatea prietenelor tale au fost rele, agresive, răzbunătoare și mi-au închis

sufletul între patru pereți groși de gheață. Am ajuns un congelator care ascunde un vulcan gata oricând să erupă. Paradoxal, dar adevărat! Marea problemă este că și tu pari la fel. Din câte văd, nici pe tine nu te interesează cine sunt, ci mai degrabă cine vrei tu să fiu.

Da, e adevărat, pot să fiu bad boy dacă vrei. Fața mă ajută din plin. Am și atitudinea necesară. Dar nu mă pune să mă cațăr în copaci sau să mă bat pentru tine. Nu trăim în filme, iar viața e scurtă, crede-mă. Pune-mă mai bine să te fac să râzi. La asta chiar mă pricep destul de bine... Dă-mi voie să mă prezint, sunt eu și tot ce vreau este să plonjez în sufletul tău. Fără coardă de siguranță.

De tine depinde dacă vrei să ții în continuare poarta închisă sau dacă vrei să-mi deschizi. E posibil să crezi că sunt într-un anumit fel. O să fiu sincer și o să-ți spun că tot ce pot să-ți ofer este stilul meu, adică imperfect, dar fair.

Nu fac promisiuni, nu mă joc cu mințile tale, nu te mint, nu te înșel, ba, mai mult, îți ofer pe tavă sufletul și încrederea mea. Ia-le, le poți avea! Tu trebuie să te hotărăști exact ce vrei – un partener care să te iubească sau un instalator? Așa că îți spun din start că nu pot să-ți ofer prea multe – un umăr pe care să-ți pui capul atunci când ești tristă; două urechi care să te asculte atunci când ai ceva pe suflet; două brațe care să te cuprindă atunci când ai nevoie de tandrețe, o companie plăcută și corectă, un bagaj de umor fin și o inimă mare. Cam puțin, nu? Scuze, dar iubirea nu poate fi măsurată, așa că

nu știu cum să-ți prezint iubirea mea. Prefer să ai curajul să accepți să o lași să se dezvolte. Sunt sigur că o vei simți.

Nu știu să ofer dovezi de iubire, știu doar să fiu acolo, lângă tine, de fiecare dată când e nevoie – și la bine, și la greu. Nu-mi doresc nici măcar o secundă să ne transformăm în doi oameni care-și ruinează reciproc viețile dând vina unul pe celălalt. Nu vreau decât o viață așezată, frumoasă, liniștită... simplă! Nimic flamboiant, hollywoodian sau sablonistic. Pentru asta însă și tu trebuie să faci ceva. Pentru început, trebuie să distrugi lacătele cu care ți-ai ferecat sufletul. Apoi trebuie să trimiți câinii ăia la plimbare. Cum care? Câinii care-ți mișună pe la porți – câinii aia plini de convingeri.

Serios acum, chiar mă vezi stând în genunchi în fața unui rotweiller cu un biscuit în formă de os în gură? Jur că nu semăn cu Mel Gibson și aia chiar era o scenă dintr-un film. Drept urmare, dacă vrei să-mi cunoști stilul, nu trebuie decât să mă vezi și să-ți dorești să mă cunoști. Așa cum sunt. Nu caut femeia perfectă, așa că nu are sens să te ascunzi. Dacă vrei, știi unde să mă găsești. Dacă nu, mai caută... E posibil ca, la un moment dat, Tom Cruise să-și facă timp și pentru tine, deși mi-e teamă că va fi mereu ocupat cu câte o porție de placentă.

Semnat

Cel care nu-ți apare niciodată în vis, dar care îți poate mângâia sufletul.

Nu am chef să fiu al tău!

Vrei să ai ceva în posesie? Ia-ți un câine! Eu sunt om și aparțin unei singure persoane – MIE! Ești în stare să respecti asta? Atunci ne vom înțelege de minune? Nu? Îți doresc succes.

Ce vrei, de fapt? Un om lângă care să funcționezi, sau un preș pe care să-ți ștergi frustrările zilnic? Vrei o persoană, o ființă care să te sprijine să-ți realizezi obiectivele sau un cobai pe care să-ți exersezi tacticile de exterminare mentală?

Baby, iartă-mă, dar chiar nu am chef să fiu al tău. Mă iubești? Și atunci de ce vrei să mă controlezi?

Nu poți să mă iubești fără să fiu al tău? De unde setea asta de posesie? Ți-a luat cineva păpușile când erai mică? Nu cumva vrei să semnăm și un act atunci când devenim parteneri? Un act în care să scrie că mă abandonez ție total, fără comentarii; un act prin care să ai dreptul să faci orice cu mine? Baby, îmi place când îți râd ochii, însă acum e singura dată când „zâmbetul” din ochii tăi mă sperie. Asta vrei? Să ai putere totală asupra mea?

Îmi pare rău, dar mi-e teamă că înțelegi greșit iubirea! Am senzația că nu ai nevoie de un partener, ci de un sclav. Baby, chiar nu am chef să fiu al tău. Știi ce? Am făcut greșeala asta... M-am neglijat în nenumărate rânduri crezând că asta înseamnă dragoste adevărată. Și știi ce? Nu a fost dragoste adevărată, ci suferință pură! Drumul meu prin viață m-a învățat un lucru – poți avea mașini, case,

animale de companie, cărți, haine etc... Un singur lucru nu poți avea – OAMENI!

Oamenii nu îți vor aparține niciodată. Așa că, baby, sper că ai înțeles, chiar nu pot fi al tău! Deci, gândește-te bine, vrei un om sau un animal de casă? De lătrat nu știu și nici nu am de gând să învăț. Deci, cum e?

Ce mișto ești când taci!

Baby, ce mișto ești când taci!

Îmi place să te sărut pe tâmplă atunci când te simt încordată. Ador să te țin în brațe atunci când te simt dezorientată. Căldura ta mă încarcă, mă liniștește, mă face să merg înainte, îmi dă putere.

Nu ai idee cât de mult îmi place să te privesc atunci când faci ceva, orice. Ești superbă când ești atentă... pupilele ți se dilată, fața ți se destinde, până și părul parcă plutește...

Shhh, nu spune nimic. Baby, ce mișto ești când taci!

Ce mișto mă simt atunci când te văd că te întinzi ca o pisică și îmi zâmbești! Adorabilă. Ce mișto mă simt atunci când mă privești complice, atunci când mă inviți parcă să-ți gust existența! Ce frumoase sunt clipele când te privesc dormind! Ești ca un înger. Sunt clipele alea când stau ca un bou și mă întreb – oare unde intră atâtea cuvinte? Shhh, nu spune nimic.

Ador să-ți înăbuș revolta într-un sărut, să-ți iau tensiunea cu trupul meu, să-ți gust fiecare pulsație. Ador să te țin de mână atunci când te privesc în ochi. Ador să-ți respir aerul, să-ți simt inima bătând cu putere când ne unim în tangoul iubirii. Shhh, nu spune nimic...

Ce mișto ești când taci, baby! Ce mult îmi place să te admir, să te observ fără să fiu văzut! Ce mult îmi place să-ți desenez trupul cu privirea, să-ți scanez gândurile, să te îmbrățișez în complimente... Te iubesc, te iubesc ca un nebun... da, știu, am o față tâmpă, dar te iubesc, mi se rupe de detaliile fizice. Existența mea vibrează lângă tine, explodează în prezența ta, totul pare că plutește, gravitația dispare...

Shhh, nu spune nimic... Ce mișto ești când taci!

– MMM...

– Ce e, baby?

– MMM...

– Fie, spune...

– Baby, și eu te iubesc, dar hai totuși să lăsăm prostiile. Ai tăi sună la ușă și pe toate telefoanele de juma“ de oră. Lasă că îți promit să fim romantici mai încolo...

– Da, ai dreptate. Ți-am zis azi că ești mișto?

– Da, când tac, acum vorbesc și tu te duci și deschizi ușa...

De ce ești proastă?

Baby, de ce ești proastă? Da, tu, nu te uita în dreapta și stânga... nu mai e o altă „baby“ în zonă!

De ce ești proastă? De ce nu înțelegi că te-am ales pentru că simt că ești femeia care mă completează? De ce ești paranoică și geloasă? Nu fug nicăieri!

Baby, de ce ești naivă? De ce visezi la Făt-Frumos? Încă nu te-ai prins că lumea e plină de murături care încă îl așteaptă?

Baby, de ce ești încăpățânată? De ce vrei să mă schimbi? De ce nu vrei să mă vezi așa cum sunt de la bun început și proiectezi tot felul de personaje pe mine?

Nu te-ai săturat să tot repeți – „Nu mai ești cel de care m-am îndrăgostit“?

Baby, de ce îmi refuzi prietenia? Cum poți să crezi că iubirea poate exista fără prietenie? Sex fără prietenie se poate... iubire – nu.

Baby, de ce ești mincinoasă? De ce vrei să mă prinzi în mrejele tale și abia atunci să-ți dezvălui intențiile reale? Crezi că te voi iubi mai mult așa? Te înșeli amarnic!

De ce ești căpoasă și vrei să mă schimbi cu orice preț? Nu știi că oamenii oricum se schimbă cu trecerea timpului și lucrurile nu mai au cum să fie „ca la început“?

De ce te sperii și vrei să fugi atunci când îți spun cum sunt și ce vreau, franc, deschis, fără perdea și fără rețineri? Vrei să te mint și să mă dau drept ceea

ce nu sunt? Nu poți accepta adevărul așa cum este? Nu te-ai săturat de minciuni? Vrei să iubești un om, sau o iluzie?

Baby, de ce ești proastă? De ce vrei să facem sex cu lumina stinsă? Sunt bărbat, mă bazez pe vizual, de ce vrei să-mi răpești plăcerea de a te admira în timp ce facem dragoste?

De ce te crizezi când mă vezi vorbind cu alte femei? Nu ți-am zis de la început să te potolești? Am ales să fiu cu tine și nu cu altă femeie. Deci, stai calmă, nu mă răpește nimeni. Baby, de ce ești răzbunătoare și vrei să mă faci pe mine să plătesc pentru greșelile foștilor tăi iubiți? Crezi că am vreo vină? Ai senzația că sunt atât de prost încât să nu-mi dau seama?

Baby, de ce accepți să facem dragoste când nu ai chef? Ai senzația că nu te simt? Te simt și, cu cât te prefaci mai mult, cu atât mă îndepărtez mai mult... de tine.

Baby, de ce ești proastă și încerci să-mi cauți în telefon? Ce dovezi vrei să găsești? Vreau să iubesc o femeie, nu o paranoică...

De ce crezi că toți bărbații sunt curvari sau porci? Nu sunt porc, baby, poate doar puțin bou pentru că accept să-ți dau explicații. Și te mai întrebi de ce rămâi mereu singură...

De ce cauți perfecțiunea? Ți-am cerut eu așa ceva? De ce vrei să arăți ca toate celelalte „perfecte”, adică senină și cretină? De ce vrei să porți uniforma

lor? Eu te vreau pe tine, așa cum ești, e greu de înțeles?

Iubire, mai lasă clișeele alea și mai judecă și cu mintea ta. Ți-am mai spus, clișeele îți blochează șansa de a evolua. Deschide-te spre evoluție, nu sta pe loc!

Baby, de ce ești proastă? De ce te interesează atât de mult gura lumii? De ce îi lași pe alții să-ți spună cum să trăiești?

Baby, de ce ești...? La dracu'! De ce nu înțelegi că tot ce ți-am enumerat mai sus nu mă lasă să te iubesc? Ești sigură că știi ce vrei? Ești sigură că mă vrei pe mine?

De ce vrei să mă controlezi, să mă sufoci? Crezi că asta înseamnă iubire?

De ce vrei tot timpul să fiu un soi de clarvăzător? Nu e mai simplu să-mi spui ce simți?

Hai că m-am enervat. Gata, baby, ajunge, hai să îți zic o chestie – baby, dacă eram vreun Nostradamus, crezi că nu mă prindeam cum ești? Crezi că ajungeam la discuția asta?

Chiar ai impresia că, dacă știam dinainte cum ești, mai stăteam să înghit atâtea?

Iartă-mă, dar țineam să-ți spun toate astea. Ar fi fost nepoliticos să-ți spun prin sms că s-a terminat.

Mi-ai rămas mică

Oamenii sunt precum hainele – se pot asorta perfect sau pot forma un mare kitsch împreună. Să admitem – așa cum unele culori nu merg în combinație, așa și unii oameni nu se potrivesc neam.

Soția lui Victor Ciutacu are dreptate – bărbații își schimbă femeile atât de des, încât ai senzația că le rămân mici. Da, nu râdeți, cred că vorba asta este valabilă și pentru bărbați, și pentru femei. Chiar cred că putem să rămânem mici!

Relația este ca un copil – crește constant. Și ca orice copil aflat în dezvoltare... o relație are nevoie destul de des de o garderobă nouă. Oamenii pot să rămână mici! Este o certitudine. Însă nu rămân mici din cauza faptului că relația lor crește și se dezvoltă, ci pentru că nu vor să renunțe la suzetă. Le place al dracului de mult să molfăie suzeta aia, să stea pe spate și să aștepte mângâieri pe burtică, le place ca cineva să-i șteargă la gură, adoră să murdărească bavețica.

Le place să fie hrăniți, alinați, spălați, îmbrăcați... Cred și eu... asta nu necesită niciun efort. Oamenii rămân mici pentru că stau pe spate și așteaptă ca celălalt să le aducă soare în viață. Din păcate, celălalt nu are nicio obligație în acest sens – nu scrie sclav pe fruntea lui (ei). Drept urmare, atunci când unul dintre parteneri stă pe spate și așteaptă ca celălalt să facă totul, el riscă să rămână mic la manșete. Or, haideți să fim serioși, cui îi place să poarte o cămașă care-l strânge? Ce frumos sună o

asemenea despărțire – „Baby, mi-e teamă că mă strângi la umeri și uite... mi-ai rămas mică la gât :))
Îmi pare rău, dar în curând vei crăpa pe mine. Am nevoie de o măsură mai mare“.

Nu ar suna mai frumos decât avalanșa de reproșuri și de înjurături care se întâmplă în foarte multe cazuri? Din păcate, prea mulți oameni preferă suzeta și statul pe spate, fără să înțeleagă că dacă nu vor să rămână mici, trebuie să facă un singur lucru – să accepte faptul că o relație funcțională este formată din doi oameni maturi.

În concluzie, dacă vrei să nu rămâneți mici –
RENUNȚAȚI LA SUZETE!

Baby, aș vrea să te...

Baby, aș vrea să te... strâng în brațe! Când mă uit în ochii tăi, simt cum timpul se dilată, pulsul o ia razna, inima pompează ca o sondă arabă, iar fluxul sangvin invadează ca un tsunami liniștile mele ținuturi pelviene, producând daune totale. Baby, aș vrea să te... simt lipită de mine, într-o comuniune care ar face cuvintele din cărți să devină geloase, pielea noastră să se electrizeze în așa fel încât să facă tablourile să roșească pe pereți, porii să se deschidă ca mugurii de primăvară...

Baby, ce m-aș ascunde în tine, ce m-aș hidrata cu respirațiile tale calde, m-aș îmbăia în văile tale umede, ce m-aș arunca în vârtoarea simțirilor tale ca într-o partidă rafting. Baby, aș vrea să mă pierd în tine, să simt cum fiecare celulă din trupul meu

devine una cu fiecare celulă din trupul tău. Aș face dragoste cu tine până când timpul și-ar cere scuze că se scurge în clepsidră, aș face dragoste cu tine până când soarele ar striga „piua”, ostenit de atâtea mângâieri trimise peste trupurile noastre încinse.

Baby, te-aș sorbi ca pe cea mai fină cafea, ți-aș asezona gustul cu un deget fin de frișcă și puțină scorțișoară. Te-aș sorbi liniștit, fără urmă de grabă, să-ți simt fiecare fibră cum asediază papilele mele gustative într-un ultim atac la baionetă. Baby, ce te-aș mai gusta, ce m-aș bucura de aroma emanată de căldura ta.

Te-aș transforma într-o hidrocentrală turată la maximum, ți-aș primi gemetele așa cum o insulă exotică primește uraganele. M-aș pierde în ochii tăi ca un astronaut în Univers. M-aș lăsa complet în voia sortii alături de tine. Nu mi-ar păsa nici de timp, nici de alții, de nimic...

Aș fi disponibil doar pentru noi!

Of, baby, ce te-aș fute, dar jur că nu știu cum să ți-o spun direct!

De ce nu vreau o curvă în pat

„Femeia trebuie să fie doamnă în societate, gospodină în bucătărie și curvă în pat.” Hm, de mic copil am rumegat formularea asta și jur că ceva m-a deranjat mereu. Să o luăm pe rând – „Femeia trebuie să fie doamnă în societate” – aici sunt de acord. Am avut parte de o femeie care-și băga p**a

cu talent atunci când se afla în societate și, ca să fiu sincer, deși sunt un bărbat care vorbește fără perdea, nu m-am simțit deloc confortabil.

O femeie care-și lasă limbajul slobod fără să țină cont de context e ceva nasol. Mergem mai departe – „Femeia trebuie să fie gospodină în bucătărie“. Dacă aș fi vreun gurmand, probabil că nu aș avea nimic de comentat. Nefiind, voi comenta puțin. Să fim serioși, trăim în era cateringului. E suficient să pui mâna pe telefon și în 30 de minute ai haleală la ușă. Nu tu mirosuri în casă sau pe piele, nu tu chinuri în bucătărie...

Simplu, eficient și cât se poate de variat. Asta în cazul în care nu ai o cârciumă aproape unde poți servi ce dorești. Așa că asta cu femeia gospodină nu prea ține. Uneori asociez gospodina cu femeia cantină, iar în contextul ăsta, cine are chef să se combine cu o cantină? Nu mi se pare un detaliu important de selecție.

Bun, și acum ajungem la „Femeia trebuie să fie curvă în pat“. Aici sunt mai multe plaje de discuție:

1. Nu vi se pare mișto că femeia este îndemnată să fie fix ce urăște ea mai mult? Adică prestatoare de servicii sexuale? Mașinărie de sex? Vicleană foc vorba asta! Și mai mișto este în cazul femeilor care nu corespund în pat și sunt înșelate – cealaltă este automat „curvă“. Funny, nu?

2. De ce doar curvele sunt posesoare ale sexului bun? Asta e o întrebare la care nu știu dacă voi obține vreodată un răspuns. Am întâlnit o grămadă

de femei experimentate în pat și nu erau nici pe departe curve. Oare cum or fi învățat ele să facă sex? Și-au vândut trupul sau, pur și simplu, au avut o capacitatea fantastică de a experimenta plăcerea?

3. De ce aș vrea o curvă în pat? Mi se pare egoistă formularea asta cu femeia care trebuie să fie curvă în pat. De ce? Pentru că atunci când te duci la curve sexul este unidirecțional – adică, ea îți face ție cam totul, iar tu nu prea. Să fim serioși, doar nu te duci la curve să faci cunilingus. N-ai cum să ai un asemenea instinct sinucigaș.

Mai mult, curvele nu se implică – excepțiile sunt extrem de rare. Curvele sunt niște mașinării de sex, sunt niște tonomate de poziții... te duci, plătești, ejaculezi și te cari. Sigur, primești și câteva minciuni de genul – „Ohh, cum simt pula ta în mine... da, baby, fute-mă cum știi tu“ ... „Hello, abia am intrat în tine, ești sigură că ai avut timp să afli?“

În fine, chiar nu mi-aș dori o curvă în pat! Deloc! Nu, domnule, îmi doresc o femeie în pat... o femeie deschisă, dornică să se lase condusă pe culmile plăcerii, o femeie implicată și pasională, o femeie caldă și sexuală în același timp – adică exact ceea ce o curvă nu-ți poate oferi.

Așa că dacă ar fi să fac un rezumat al vorbei de început – „Femeia trebuie să fie doamnă în societate, gospodină în bucătărie și curvă în pat“, aș fi de acord doar cu prima parte – aceea că femeia trebuie să fie doamnă în societate. În rest, femeia trebuie să fie femeie... și atât.